

1482

USTAWA

z dnia 22 stycznia 2010 r.

o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli

Art. 1. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 uchyla się ust. 4;

2) art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Art. 2a. Ilekroć w ustawie mówi się o:

1) samorządzie terytorialnym — należy przez to rozumieć gminę, powiat, samorząd województwa oraz inne samorządowe osoby prawne i samorządowe jednostki organizacyjne;

2) właściwej jednostce kontrolnej — należy przez to rozumieć kontrolną jednostkę organizacyjną Najwyższej Izby Kontroli przeprowadzającą postępowanie kontrolne w jednostce kontrolowanej;

3) kierowniku jednostki kontrolowanej — należy przez to rozumieć osobę, która zgodnie z przepisami określającymi ustrój jednostki jest odpowiedzialna za działalność tej jednostki i jest uprawniona do jej reprezentowania, a także:

a) osobę pełniącą obowiązki kierownika jednostki kontrolowanej lub upoważnionego zastępcę,

b) upoważnionego sekretarza lub podsekretarza stanu, zastępcę kierownika urzędu centralnego albo dyrektora generalnego — w zakresie przydzielonych im zadań objętych zakresem kontroli, jeżeli jednostką kontrolowaną jest naczelny lub centralny organ administracji rządowej,

c) pełnomocnika Rządu powołanego na podstawie innych przepisów — w zakresie powierzonych mu zadań,

d) osobę kierującą pracami organu wieloosobowego.”;

3) w art. 3 po wyrazach „organizacyjno-administracyjnej” dodaje się wyrazy „, , w tym realizację zadań audytu wewnętrznego,”;

4) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Najwyższa Izba Kontroli kontroluje wykonanie budżetu, realizację zadań audytu wewnętrznego, gospodarkę finansową i majątkową Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu,

Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, Krajowej Rady Sądownictwa, Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Krajowego Biura Wyborczego oraz Państwowej Inspekcji Pracy.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,” dodaje się wyrazy „Rzecznika Praw Dziecka,”;

5) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Najwyższa Izba Kontroli wykonuje swoje zadania na podstawie rocznego planu pracy, który przedkłada Sejmowi; może też przeprowadzać kontrole doraźne.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 1:

— dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) analizę wykorzystania wynikających z kontroli wniosków dotyczących stanowienia lub stosowania prawa.”,

— uchyla się pkt 7,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Najwyższa Izba Kontroli przedstawia Sejmowi coroczne sprawozdanie ze swojej działalności.”;

7) dodaje się art. 7a—7d w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Nie rzadziej niż raz na 3 lata przeprowadza się audyt zewnętrzny w zakresie wykonania budżetu oraz gospodarki finansowej Najwyższej Izby Kontroli. Audyt zewnętrzny obejmuje okres następujący po okresie objętym ostatnim audytem.

2. Audyt zewnętrzny oznacza ogół działań służących do wyrażenia opinii obejmującej:

1) ocenę prawidłowości i wiarygodności rocznego sprawozdania z wykonania budżetu Najwyższej Izby Kontroli;

2) ocenę zgodności stanu faktycznego ze stanem wymaganym w zakresie dotyczącym procesów pobierania i gromadzenia środków publicznych, dokonywania wydatków ze środków publicznych, udzielania zamówień publicznych oraz zwrotu środków publicznych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 209, poz. 1315, Nr 225, poz. 1502 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

- 3) ocenę gospodarności, celowości i rzetelności dokonywania wydatków ze środków publicznych oraz udzielania zamówień publicznych, a także ocenę wykorzystania zasobów;
 - 4) ocenę sposobu prowadzenia gospodarki finansowej oraz stosowania procedur dotyczących procesów wymienionych w pkt 2.
- Art. 7b. 1. Przeprowadzenie audytu zewnętrznego zleca Marszałek Sejmu podmiotowi wybranemu zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych.
2. Audyt zewnętrzny przeprowadza podmiot niezależny od Najwyższej Izby Kontroli posiadający odpowiednie kwalifikacje i wiedzę z zakresu audytu. Audyt mogą przeprowadzać:
 - 1) osoby spełniające warunki przewidziane dla audytora wewnętrznego określone w przepisach o finansach publicznych;
 - 2) osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zatrudniające przy przeprowadzaniu audytu osoby wymienione w pkt 1.
 3. Koszty przeprowadzenia audytu zewnętrznego są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej Kancelarii Sejmu.
- Art. 7c. 1. Audytor zewnętrzny ma prawo wglądu do dokumentów związanych z przeprowadzaniem audytem, w tym zawartych na nośnikach elektronicznych, oraz do wykonywania z nich kopii, odpisów, wyciągów, zestawień lub wydruków.
2. Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, o których mowa w art. 66, są obowiązani, na żądanie audytora zewnętrznego, udzielać informacji i wyjaśnień oraz potwierdzać zgodność z oryginałem kopii dokumentów, ich odpisów, wyciągów, zestawień oraz wydruków.
 3. Z przyjęcia ustnych informacji i złożonych ustnie wyjaśnień sporządza się protokół, który podpisuje audytor zewnętrzny oraz osoba, która ich udzieliła lub je złożyła.
- Art. 7d. 1. Audytor zewnętrzny sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu, w którym przedstawia w sposób jednoznaczny, rzetelny i zwięzły ustalenia i wnioski poczynione w trakcie audytu. Sprawozdanie powinno zawierać sformułowanie opinii, o której mowa w art. 7a ust. 2.
2. Audytor zewnętrzny przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w terminie 14 dni od zakończenia audytu.
3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 14 dni od przekazania sprawozdania, może przedstawić do niego swoje stanowisko.
 4. Audytor zewnętrzny przekazuje Marszałkowi Sejmu sprawozdanie wraz ze stanowiskiem, o których mowa w ust. 3.”;
- 8) w art. 9:
- a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Najwyższa Izba Kontroli może przedkładać:”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) właściwym wojewodom i organom jednostek samorządu terytorialnego informacje o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności samorządu terytorialnego.”;
- 9) art. 10 otrzymuje brzmienie:
„Art. 10. Prezes Najwyższej Izby Kontroli podaje do wiadomości publicznej, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej, dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1a, art. 8 i art. 9, oraz wystąpienia pokontrolne.”;
- 10) dodaje się art. 11a w brzmieniu:
„Art. 11a. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może wystąpić do Marszałka Sejmu o skierowanie do Prezesa Rady Ministrów wniosku o zajęcie stanowiska wobec wyników z kontroli wniosków dotyczących stanowienia lub stosowania prawa.
2. Stanowisko, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem Prezes Rady Ministrów przedkłada Marszałkowi Sejmu w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku.
 3. Uznając w stanowisku, o którym mowa w ust. 1, potrzebę zmian w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, określa się termin podjęcia prac legislacyjnych w zakresie tych zmian oraz organ odpowiedzialny za opracowanie projektu odpowiednich przepisów.”;
- 11) dodaje się art. 12a w brzmieniu:
„Art. 12a. 1. Najwyższa Izba Kontroli może przeprowadzać kontrole wspólnie z naczelnymi organami kontroli Wspólnot Europejskich oraz naczelnymi organami kontroli innych państw.
2. Zasady i zakres prowadzenia kontroli, o których mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte pomiędzy Najwyższą Izbą Kontroli i organami, o których mowa w ust. 1.”;

12) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli, w liczbie 3, powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii właściwej komisji sejmowej, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ze stanowiskiem wiceprezesa oraz dyrektora generalnego Najwyższej Izby Kontroli nie można łączyć mandatu posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego.”;

13) w art. 22:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, po zasięgnięciu opinii właściwej komisji sejmowej, powołuje na członków Kolegium:

- 1) 7 przedstawicieli nauk prawnych lub ekonomicznych;
- 2) 7 dyrektorów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli lub radców Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, spośród których Prezes Najwyższej Izby Kontroli wyznacza sekretarza Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.”,

b) w ust. 4 wyrazy „Kadencja członków” zastępuje się wyrazami „Kadencja członka”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku upływu albo wygaśnięcia kadencji członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2.”;

14) w art. 23:

a) w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) roczny plan pracy Najwyższej Izby Kontroli.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli rozpatruje również zastrzeżenia do wystąpień pokontrolnych, o których mowa w art. 54 ust. 3.”;

15) w art. 24:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli podejmuje uchwały większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Kolegium w głosowaniu tajnym.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kierownik jednostki kontrolowanej może na posiedzeniu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli składać oświadczenia i wyjaśnienia dotyczące złożonych zastrzeżeń.”;

16) dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Za udział w posiedzeniu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli jego członkom niebędącym pracownikami Najwyższej Izby Kontroli przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość określa Prezes Najwyższej Izby Kontroli w drodze zarządzenia. Wynagrodzenie nie może być wyższe niż półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Koszty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu Najwyższej Izby Kontroli.”;

17) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli są departamenty, delegatury i biura.”,

b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Departamenty i delegatury są kontrolnymi jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli. Kontrolne jednostki organizacyjne wykonują zadania w zakresie postępowania kontrolnego lub wspomagają czynności kontrolne.

1b. Biura wykonują zadania w zakresie organizacji i obsługi funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizację wewnętrzną Najwyższej Izby Kontroli, w tym siedziby delegatur i zakres ich właściwości terytorialnej oraz zasady udzielania przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli upoważnień do załatwiania spraw i podejmowania decyzji w jego imieniu, określa statut Najwyższej Izby Kontroli nadawany w drodze zarządzenia przez Marszałka Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli po zasięgnięciu opinii właściwej komisji sejmowej.”;

18) w art. 26:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw budżetu”,

b) w ust. 2 wyrazy „Ministra Finansów” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw budżetu”,

c) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Tryb przeprowadzania kontroli określa regulamin Sejmu.”;

19) w art. 28 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przygotowanie kontroli obejmuje w szczególności opracowanie programu kontroli lub tematyki kontroli, w których uwzględnia się:

- 1) wyniki wcześniejszych kontroli;
- 2) wyniki badań analitycznych określonych problemów oraz skarg i wniosków;
- 3) opinie naukowe i specjalistyczne;
- 4) informacje i dane pochodzące od jednostek, o których mowa w art. 2 i art. 4, i innych podmiotów.”;

20) dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Kontrolę ujętą w rocznym planie pracy Najwyższej Izby Kontroli prowadzi się według programu kontroli zatwierdzonego przez Prezesa lub wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli.

2. Kontrolę doraźną prowadzi się za zgodą Prezesa lub wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli według tematyki kontroli zatwierdzonej przez dyrektora właściwej jednostki kontrolnej. Jeżeli kontrola doraźna prowadzona jest przez kilka jednostek kontrolnych, tematykę kontroli zatwierdza dyrektor jednostki koordynującej kontrolę.

3. Program kontroli i tematyka kontroli są dokumentami chronionymi tajemnicą kontrolerską, udostępnianymi pracownikom Najwyższej Izby Kontroli w związku z wykonywaniem zadań służbowych. Innym osobom program kontroli lub tematyka kontroli może zostać udostępniona w uzasadnionych przypadkach za zgodą Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.”;

21) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Dla realizacji celu, o którym mowa w art. 28:

- 1) kierownicy jednostek, o których mowa w art. 2 i art. 4, mają obowiązek niezwłocznie przedkładać na żądanie Najwyższej Izby Kontroli wszelkie dokumenty i materiały, w tym na nośnikach elektronicznych, niezbędne do przygotowania lub przeprowadzenia kontroli, a także umożliwić dostęp do baz danych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej;
- 2) upoważnieni przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli mają prawo do:
 - a) swobodnego wstępu do obiektów i pomieszczeń jednostek kontrolowanych,
 - b) wglądu do wszelkich dokumentów związanych z działalnością jednostek kontrolowanych, pobierania oraz zabezpieczania dokumentów i innych materiałów dowodowych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,

c) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątkowych i przebiegu określonych czynności,

d) wzywania i przesłuchiwania świadków,

e) żądania udzielenia wyjaśnień przez osoby, które wykonują lub wykonywały pracę na podstawie stosunku pracy lub innej umowy w jednostkach kontrolowanych,

f) zasięgania w związku z przygotowaniem lub przeprowadzaniem kontroli informacji oraz żądania dokumentów od jednostek niekontrolowanych, a także żądania wyjaśnień od pracowników tych jednostek,

g) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów,

h) zwoływania narad w związku z przeprowadzaniem kontroli,

i) przetwarzania danych osobowych, w tym danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾), jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

2. Dostęp Najwyższej Izby Kontroli do dokumentów i materiałów potrzebnych do ustalenia stanu faktycznego w zakresie kontrolowanej działalności lecz zawierających informacje stanowiące tajemnicę ustawowo chronioną może być wyłączony lub ograniczony jedynie na podstawie innych ustaw.”;

22) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Kontrolę przeprowadzają pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, o których mowa w art. 66a, zwani dalej „kontrolerami”. Kontrolę mogą przeprowadzać również: Prezes Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesi oraz dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesi, dyrektor generalny oraz kontrolerzy, o których mowa w art. 66a pkt 1–4, przeprowadzają kontrolę na podstawie legitymacji służbowej, a kontrolerzy, o których mowa w art. 66a pkt 5–9, przeprowadzają kontrolę na podstawie legitymacji służbowej i upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, z zastrzeżeniem ust. 5.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233 i Nr 182, poz. 1228.

3. Upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydają: Prezes Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesi oraz dyrektorzy i wicedyrektorzy kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli.
4. W upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli należy w szczególności wskazać:
 - 1) imię i nazwisko kontrolera oraz kontrolną jednostkę organizacyjną Najwyższej Izby Kontroli;
 - 2) podstawę prawną podjęcia kontroli;
 - 3) numer i tytuł kontroli;
 - 4) zakres przedmiotowy i okres objęty kontrolą;
 - 5) nazwę i adres jednostki kontrolowanej.
5. Kontrolę spraw lub dokumentów zawierających informacje niejawnie oznaczone jako ściśle tajne przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowej i odrębnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.
6. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji służbowej. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

23) w art. 31 ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

- „3. O przyczynach powodujących wyłączenie kontroler lub kierownik jednostki kontrolowanej niezwłocznie zawiadamia na piśmie dyrektora właściwej jednostki kontrolnej, w której kontroler wykonuje obowiązki.
4. O wyłączeniu kontrolera postanawia dyrektor właściwej jednostki kontrolnej. Na postanowienie o wyłączeniu zażalenie nie przysługuje.
5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, na wniosek lub z urzędu, postanowić o wyłączeniu z postępowania kontrolnego właściwej jednostki kontrolnej, jeżeli wyniki kontroli mogłyby oddziaływać na prawa lub obowiązki dyrektora albo wicedyrektora tej jednostki, lub osób im bliskich, o których mowa w ust. 1; w przypadku wyłączenia Prezes Najwyższej Izby Kontroli wyznacza do postępowania kontrolnego inną jednostkę kontrolną, powiadamiając o tym Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.”;

24) art. 34 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 34. 1. Jednostka kontrolowana ma prawo do uzyskania zwrotu kosztów wynagrodzenia dla pracowników jednostki kontrolowanej uczestniczących w postępowaniu kontrolnym prowadzonym w dniach wolnych od pracy i poza godzinami pracy oraz kosztów związanych z korzystaniem przez kontrolera z urządzeń technicznych i środków transportu jednostki kontrolowanej.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu Najwyższej Izby Kontroli.
3. Kierownik jednostki kontrolowanej składa, do dyrektora właściwej jednostki kontrolnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego, pod rygorem utraty roszczenia, umotywowany wniosek o pokrycie poniesionych kosztów, o których mowa w ust. 1.”;

25) dodaje się art. 35a–35c w brzmieniu:

- „Art. 35a. 1. Kontroler dokumentuje ustalenia kontroli w aktach kontroli.
2. Akta kontroli obejmują w szczególności upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, protokoły z przeprowadzonych czynności dowodowych, notatki służbowe oraz inne dokumenty i materiały dowodowe, a także wystąpienie pokontrolne, zastrzeżenia i dokumenty związane z ich rozpatrywaniem.
3. Kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba przez niego upoważniona ma prawo wglądu do akt kontroli i sporządzania z nich odpisów, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.
4. Za zgodą Prezesa Najwyższej Izby Kontroli akta kontroli lub poszczególne dokumenty wchodzące w ich skład mogą być udostępniane także innym osobom, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.

- Art. 35b. 1. Kontroler sporządza protokół z przeprowadzenia czynności dowodowej, gdy ustawa tak stanowi. W innych przypadkach kontroler może sporządzić notatkę służbową albo wydruk potwierdzający przekazanie informacji w formie elektronicznej.
2. Protokół powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie czynności, czasu i miejsca jej przeprowadzania oraz osób w niej uczestniczących;
 - 2) opis przebiegu czynności wraz z oświadczeniami i wnioskami osób w niej uczestniczących;
 - 3) opis innych istotnych okoliczności dotyczących przebiegu czynności.
3. Protokół oraz każdą jego stronę podpisują wszystkie osoby biorące udział w czynności dowodowej. Przed podpisaniem protokołu kontroler daje go do przeczytania osobom biorącym udział w czynności dowodowej lub odczytuje go, czyniąc o tym wzmiankę.

4. Osoby biorące udział w czynności dowodowej, przed podpisaniem protokołu mogą żądać sprostowania jego treści i zamieszczenia w nim informacji dotyczących ich praw lub interesów.
5. Skreślenia lub uzupełnienia poczynione w protokole wymagają omówienia podpisanego przez osoby uczestniczące w czynności.
6. W razie niemożliwości lub odmowy podpisania protokołu należy uczynić o tym wzmiankę, podając przyczyny braku podpisu.
7. Jeżeli zeznania, wyjaśnienia lub oświadczenia są składane do protokołu przez osobę niewładającą językiem polskim do udziału w czynności dowodowej należy wezwać tłumacza, który przekłada treść zeznania, wyjaśnienia lub oświadczenia na język polski oraz podpisuje protokół. Do tłumacza stosuje się odpowiednio przepisy art. 49 ust. 4–6 i art. 50 ust. 2 dotyczące specjalistów.

Art. 35c. 1. Oczywiste omyłki pisarskie lub rachunkowe w dokumentach wytworzonych przez kontrolną jednostkę organizacyjną Najwyższej Izby Kontroli można sprostować w każdym czasie.

2. Sprostowania dokonuje kontroler lub dyrektor kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, sporządzając w dokumencie adnotację zawierającą treść i datę sprostowania oraz podpis.
3. O treści sprostowania dokumentu należy powiadomić podmioty, którym dokument został uprzednio przekazany.”;

26) w art. 36:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie o zwolnieniu materiałów dowodowych spod zabezpieczenia wydaje kontroler. Na postanowienie o odmowie zwolnienia materiałów spod zabezpieczenia służy zażalenie.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zwrot zabezpieczonych materiałów dowodowych następuje za pokwitowaniem.”;

27) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Kontroler może sporządzać, a w razie potrzeby może zażądać od kierownika jednostki kontrolowanej sporządzenia w terminie wyznaczonym przez kontrolera, niezbędne dla kontroli kopie lub wyciągi z dokumentów, jak również zestawienia i obliczenia na podstawie dokumentów lub elektronicznych baz danych.

2. Zgodność kopii i wyciągów oraz zestawień i obliczeń z oryginalnymi dokumentami lub danymi z elektronicznych baz danych potwierdza kierownik komórki organizacyjnej, w której dokumenty się znajdują, lub osoba do tego upoważniona.

3. Kopie i wyciągi oraz zestawienia i obliczenia na podstawie dokumentów zabezpieczonych w trybie art. 36 mogą być sporządzane tylko za zgodą i w obecności kontrolera, który potwierdza ich zgodność z oryginałem i wydaje je za pokwitowaniem odbioru.”;

28) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z pobrania rzeczy sporządza się protokół.”;

29) w art. 39:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z przeprowadzaną kontrolą w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego kontroler może przeprowadzić oględziny obiektów i innych składników majątkowych, które nie stanowią własności jednostki kontrolowanej lub znajdują się poza tą jednostką; przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Z przebiegu i wyniku oględzin sporządza się protokół.

4. Przebieg i wyniki oględzin mogą być ponadto utrwalone za pomocą urządzeń technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku; nośnik, na którym został utrwalony obraz lub dźwięk, stanowi załącznik do protokołu.”;

30) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontroler może żądać od osób, które wykonują lub wykonywały pracę w jednostce kontrolowanej na podstawie stosunku pracy lub innej umowy, udzielenia mu, w terminie przez niego wyznaczonym, ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących przedmiotu kontroli.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) informacji objętych tajemnicą ustawowo chronioną inną niż tajemnica służbowa, do których dostęp Najwyższej Izby Kontroli został wyłączony albo nie zostały spełnione warunki do przekazania informacji, do których dostęp Najwyższej Izbie Kontroli został ograniczony,”,

c) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Warunkiem przyjęcia pisemnych wyjaśnień jest wskazanie osoby składającej wyjaśnienia, podanie zajmowanego przez nią stanowiska w jednostce kontrolowanej oraz jej podpis.

6. Z przyjęcia ustnych wyjaśnień sporządza się protokół.

7. W razie zasięgnięcia przez kontrolera, w związku z prowadzoną kontrolą, informacji w jednostkach niekontrolowanych lub uzyskiwania dokumentów lub wyjaśnień od pracowników tych jednostek, informacje lub wyjaśnienia powinny być utrwalone na piśmie i podpisane przez osobę, która je złożyła. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 41:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Warunkiem przyjęcia pisemnego oświadczenia jest wskazanie osoby składającej oświadczenie i jej podpis.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Z przyjęcia ustnego oświadczenia sporządza się protokół.”;

32) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Kontroler może wezwać pracownika jednostki kontrolowanej lub inną osobę do stawienia się w wyznaczonym miejscu i czasie w celu złożenia zeznań w charakterze świadka.

2. W razie potrzeby kontroler może zwrócić się do dyrektora kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli z wnioskiem o wezwanie wskazanych osób do osobistego stawienia się w wyznaczonym miejscu i czasie, i przesłuchanie ich w charakterze świadków przez upoważnionego pracownika kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli.

3. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby lub innej niedającej się pokonać przeszkody, kontroler lub pracownik wymieniony w ust. 2 może dokonać przesłuchania w miejscu pobytu tej osoby.

4. W wezwaniu należy wskazać:

1) nazwę i adres kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli;

2) imię, nazwisko i adres osoby wzywanej;

3) podstawę prawną, charakter i cel wezwania;

4) datę, godzinę i miejsce stawienia się;

5) skutki prawne niezastosowania się do wezwania;

6) imię, nazwisko i stanowisko służbowe wzywającego.

5. Wezwanie doręcza się za pośrednictwem poczty lub innego podmiotu zajmującego się doręczaniem kore-

spondencji. W sprawach niecierpiących zwłoki można dokonać wezwania w formie elektronicznej, za pomocą telefaksu, telefonicznie albo w inny sposób z podaniem danych, o których mowa w ust. 4; sposób wezwania należy udokumentować dołączając do akt kontroli notatkę służbową lub potwierdzenie transmisji danych.”;

33) w art. 44 w ust. 3 wyrazy „jeżeli przepisy odrębnych ustaw przewidują dostęp Najwyższej Izby Kontroli do takiej tajemnicy” zastępuje się wyrazami „chyba że przepisy innych ustaw wyłączają dostęp Najwyższej Izby Kontroli do takiej tajemnicy”;

34) art. 46–48 otrzymują brzmienie:

„Art. 46. Przed rozpoczęciem przesłuchania kontroler obowiązany jest uprzedzić świadka o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, a w sytuacji określonej w art. 45 informuje go o przysługujących mu uprawnieniach.

Art. 47. 1. Przesłuchanie świadka, za jego zgodą, może być utrwalone za pomocą urządzeń technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku.

2. Z zeznań świadka sporządza się protokół; nośnik, na którym został utrwalony obraz lub dźwięk, stanowi załącznik do protokołu.

Art. 48. 1. Na osobę wezwaną w charakterze świadka, która mimo prawidłowego wezwania nie stawiła się bez uzasadnionej przyczyny we wskazanym czasie i miejscu, kontroler może nałożyć karę pieniężną do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Na postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej służy ukaranemu zażalenie.

3. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej podlega uchyleniu przez kontrolera, jeżeli osoba wezwana usprawiedliwi niestawienie się na wezwanie. Na postanowienie o odmowie uchylenia kary pieniężnej przysługuje zażalenie.

5. Środki uzyskane z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

35) w art. 49:

a) w ust. 1 wyrazy „organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli” zastępuje się wyrazem „kontrolnej”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Biegły i specjalista działają na podstawie postanowienia o ich powołaniu. Przepisy art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. a—c stosuje się odpowiednio. Biegłemu lub specjaliście można udostępnić akta kontroli w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia dowodu. Biegły i specjalista są obowiązani do zachowania w tajemnicy informacji, o których dowiedzieli się w związku z wykonywaniem zadań, określonych w postanowieniu o ich powołaniu.

6. Kierownik jednostki kontrolowanej może wystąpić za pośrednictwem kontrolera do dyrektora właściwej jednostki kontrolnej z wnioskiem o wyłączenie z postępowania kontrolnego powołanego biegłego lub specjalisty z przyczyn określonych w art. 31 ust. 1 i 2. Przepisy art. 31 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

36) art. 49a i 50 otrzymują brzmienie:

„Art. 49a. Jeżeli w toku kontroli powstanie wątpliwość wymagająca interpretacji przepisów prawnych związanych z ochroną praw lub interesów Skarbu Państwa, Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniona przez niego osoba może zwrócić się do Prezesa Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa o wydanie opinii prawnej w tej sprawie.

Art. 50. 1. Świadkowi, który nie jest pracownikiem jednostki kontrolowanej, przysługuje zwrot utraconego zarobku, poniesionych przez niego kosztów podróży i zakwaterowania oraz dieta na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Biegłemu i specjaliście przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot poniesionych przez nich uzasadnionych i udokumentowanych wydatków. Wysokość wynagrodzenia ustala się w umowie zawartej między dyrektorem właściwej jednostki kontrolnej a biegłym lub specjalistą, uwzględniając czas i nakład pracy niezbędne do wydania opinii, a także stopień złożoności problemu będącego jej przedmiotem.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu Najwyższej Izby Kontroli.

4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do osoby wezwanej do złożenia wyjaśnień w trybie art. 40 ust. 1 i 7.”;

37) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontroler jest obowiązany niezwłocznie poinformować kierownika jednostki kontrolowanej lub kierownika jednostki nadrzędnej

oraz właściwe organy lub jednostki organizacyjne o stwierdzeniu bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo powstania znacznej szkody w mieniu, w celu zapobieżenia występującemu niebezpieczeństwu lub szkodzie.”,

b) uchyla się ust. 3;

38) art. 53—61 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. 1. Kontroler przygotowuje wystąpienie pokontrolne, które zawiera:

1) numer i tytuł kontroli;

2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolera, nazwę właściwej jednostki kontrolnej oraz numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;

3) oznaczenie jednostki kontrolowanej, jej adres oraz imię i nazwisko kierownika;

4) zwięzły opis ustalonego stanu faktycznego i ocenę kontrolowanej działalności, w tym ustalone, na podstawie materiałów dowodowych znajdujących się w aktach kontroli, nieprawidłowości i ich przyczyny, zakres i skutki oraz osoby za nie odpowiedzialne;

5) uwagi i wnioski w sprawie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości;

6) wzmiankę o przekazaniu informacji, o których mowa w art. 51 ust. 1, oraz wzmiankę o podjętych w związku z tym działaniach zapobiegających i ich skutkach do czasu zakończenia kontroli albo o niepodjęciu takich działań;

7) pouczenie o prawie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w art. 54.

2. W wystąpieniu pokontrolnym może być także zawarta ocena wskazująca na niezasadność zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji przez osobę odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości w jednostkach, o których mowa w art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1.

3. Wystąpienie pokontrolne podpisuje kontroler prowadzący kontrolę oraz dyrektor właściwej jednostki kontrolnej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Wystąpienie pokontrolne do:

1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz osób kierujących instytucjami, o których mowa w art. 4 ust. 1, podpisuje Prezes Najwyższej Izby Kontroli;

2) ministra oraz kierownika urzędu centralnego podpisuje wiceprezes.

5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zastrzec dla siebie prawo do podpisania każdego wystąpienia pokontrolnego a także upoważnić wiceprezesa do podpisywania wystąpień pokontrolnych, o których mowa w ust. 4.
 6. Wystąpienie pokontrolne sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz wystąpienia pokontrolnego przekazuje się kierownikowi jednostki kontrolowanej, a drugi włącza się do akt kontroli.
 7. Ocena, o której mowa w ust. 2, może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika bez wypowiedzenia albo odwołania go z zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji.
- Art. 54. 1. Kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania.
2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do dyrektora właściwej jednostki kontrolnej, z zastrzeżeniem ust. 3.
 3. Prezes Narodowego Banku Polskiego, kierownicy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej oraz kierownicy podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, zgłaszają zastrzeżenia do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli; przepis ust. 4 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.
 4. Dyrektor właściwej jednostki kontrolnej odmawia przyjęcia zastrzeżeń, jeżeli zostały one zgłoszone przez osobę nieuprawnioną lub po upływie terminu lub są niedopuszczalne z mocy ustawy, i informuje o tym zgłaszającego. Na postanowienie o odmowie przyjęcia zastrzeżeń przysługuje zażalenie do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.
- Art. 55. Kierownik jednostki kontrolowanej może cofnąć zgłoszone zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego do chwili podjęcia uchwały w sprawie ich rozstrzygnięcia. Cofnięte zastrzeżenia pozostawia się bez rozpoznania. Postanowienie w tej sprawie wydaje odpowiednio Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, dyrektor właściwej jednostki kontrolnej lub zespół orzekający. Na postanowienie o pozostawieniu zastrzeżeń bez rozpoznania zażalenie nie przysługuje.
- Art. 56. 1. Jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 54 ust. 4, dyrektor właściwej jednostki kontrolnej przekazuje zastrzeżenia, wraz z aktami kontroli i swoim stanowiskiem w sprawie zastrzeżeń dyrektorowi kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli właściwej w sprawach orzecznictwa.
2. Dyrektor kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli właściwej w sprawach orzecznictwa niezwłocznie przekazuje zastrzeżenia komisji rozstrzygającej wyznaczając zespół orzekający w celu ich rozpatrzenia.
- Art. 57. Prezes Najwyższej Izby Kontroli zgłoszone mu zastrzeżenia przekazuje Kolegium Najwyższej Izby Kontroli wraz z wystąpieniem pokontrolnym i stanowiskiem przedłożonym przez dyrektora właściwej jednostki kontrolnej. Do rozpatrywania zastrzeżeń przez Kolegium Najwyższej Izby Kontroli stosuje się odpowiednio art. 61a ust. 4, 5 i 8 i art. 61b.
- Art. 58. Członków komisji rozstrzygającej, o której mowa w art. 56 ust. 2, powołuje i odwołuje Prezes Najwyższej Izby Kontroli, spośród kontrolerów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli. Prezes Najwyższej Izby Kontroli ustala także liczbę członków komisji rozstrzygającej.
- Art. 59. 1. Komisja rozstrzygająca orzeka w trzyosobowych zespołach orzekających.
2. Przewodniczącym zespołu orzekającego jest kontroler posiadający wyższe wykształcenie prawnicze.
 3. Członek zespołu orzekającego i protokolant podlegają wyłączeniu z przyczyn określonych w art. 31 ust. 1 i 2.
- Art. 60. Członkowie komisji rozstrzygającej są w zakresie orzekania niezależni.
- Art. 61. 1. Zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego rozpatrywane są, z zastrzeżeniem ust. 2, na posiedzeniu jawnym dla stron postępowania kontrolnego.
2. Na posiedzeniu niejawnym zespół orzekający może uwzględnić zastrzeżenia w całości.”;
- 39) dodaje się art. 61a i 61b w brzmieniu:
- „Art. 61a. 1. Przebiegiem posiedzenia zespołu orzekającego kieruje przewodniczący zespołu. Przewodniczący czuwa również nad sprawnym przebiegiem posiedzenia.
2. Przewodniczący zespołu wyznacza termin posiedzenia.
 3. O terminie posiedzenia zespołu zawiadamia się kierownika jednostki kontrolowanej oraz dyrektora właściwej jednostki kontrolnej i kontrolera; przepisy art. 42 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Obecność dyrektora właściwej jednostki kontrolnej lub kontrolera nie jest obowiązkowa, chy-

ba że komisja rozstrzygająca uzna ich udział za konieczny. Jeżeli na posiedzeniu zespołu obecni są kierownik jednostki kontrolowanej, dyrektor właściwej jednostki kontrolnej lub kontroler, przewodniczący zespołu udziela im głosu.

4. Dla wyjaśnienia wszystkich kwestii związanych z rozpatrywaniem zastrzeżeń zespół orzekający może żądać przedstawienia dokumentów.
5. Zespół orzekający orzeka o uwzględnieniu zastrzeżeń w całości lub w części albo o ich oddaleniu.
6. Uchwałę w sprawie zastrzeżeń podpisują wszyscy członkowie zespołu. Członek zespołu ma prawo zgłosić zdanie odrębne. Zdanie odrębne wymaga pisemnego uzasadnienia.
7. Z posiedzenia zespołu sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący zespołu i protokolant.
8. Uchwałę w sprawie zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem przekazuje się kierownikowi jednostki kontrolowanej i dyrektorowi właściwej jednostki kontrolnej.

Art. 61b. 1. Dyrektor właściwej jednostki kontrolnej dokonuje zmian w wystąpieniu pokontrolnym zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń, podpisuje zmienione wystąpienie pokontrolne i przesyła je kierownikowi jednostki kontrolowanej.

2. Do wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń.”;

40) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Kierownik jednostki kontrolowanej jest obowiązany, w terminie określonym w wystąpieniu, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego, a w przypadku wniesienia zastrzeżeń, od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego, poinformować Najwyższą Izbę Kontroli o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków sformułowanych w wystąpieniu pokontrolnym oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.”;

41) dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może pisemnie powiadomić kierownika jednostki nadrzędnej lub właściwy organ państwowy lub samorządowy o uwagach, ocenach i wnioskach dotyczących kontrolowanej działalności, sformułowanych w wystąpieniu pokontrolnym. Przepis art. 53 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 14 dni, poinformować Najwyższą Izbę Kontroli o zajęтым stanowisku oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań.”;

42) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Najwyższa Izba Kontroli opracowuje informacje o wynikach kontroli w celu przedłożenia ich Sejmowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesowi Rady Ministrów. Podstawę do opracowania informacji o wynikach kontroli stanowią w szczególności wystąpienia pokontrolne i materiały dowodowe zgromadzone w aktach kontroli.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Informacje o wynikach kontroli podpisują Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniony wiceprezes oraz dyrektor właściwej jednostki kontrolnej.”,

c) w ust. 2 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;

43) dodaje się art. 64a i 64b w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Zażalenia na postanowienia wydane na podstawie przepisów niniejszego rozdziału wnosi się w terminie 7 dni od dnia otrzymania postanowienia, do dyrektora właściwej jednostki kontrolnej, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 4.

2. Dyrektor właściwej jednostki kontrolnej, a w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 4, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w drodze postanowienia, uwzględnia zażalenie albo utrzymuje zaskarżone postanowienie w mocy; na wydane postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Art. 64b. 1. Do biegu terminów przewidzianych w niniejszym rozdziale nie wlicza się dnia, w którym dokonano czynności rozpoczynającej bieg terminu.

2. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, czynność może zostać dokonana następnego dnia powszedniego.

3. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce pocztowej, a w przypadku przekazania go za pośrednictwem poczty elektronicznej lub telefaksu — po potwierdzeniu jego przyjęcia.”;

44) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przygotowywania kontroli, zadania kontrolerów oraz zasady sporządzania informacji o wynikach kontroli.”;

- 45) w art. 66 ust. 1, art. 67, art. 68 ust. 1 i 2, art. 68a ust. 1, art. 71, art. 75, art. 78 ust. 1 oraz w art. 88 ust. 1, użyte w różnej liczbie i przypadku wyrazy „pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „kontroler”,
- 46) w art. 66 uchyla się ust. 2 i 3;
- 47) dodaje się art. 66a w brzmieniu:
- „Art. 66a. Kontrolerami są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach:
- 1) dyrektorów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli;
 - 2) wicedyrektorów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli;
 - 3) radców Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
 - 4) doradców prawnych, ekonomicznych i technicznych;
 - 5) głównych specjalistów kontroli państwowej;
 - 6) specjalistów kontroli państwowej;
 - 7) starszych inspektorów kontroli państwowej;
 - 8) inspektorów kontroli państwowej;
 - 9) młodszych inspektorów kontroli państwowej.”;
- 48) w art. 68:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „ , z zastrzeżeniem ust. 6”,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanymi kontrolerami — członkami Kolegium Najwyższej Izby Kontroli — wymaga zgody Kolegium.
4. Stosunek pracy z kontrolerem, o którym mowa w ust. 1, nawiązuje się na podstawie umowy o pracę, jeżeli jest on zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy.”,
- c) w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Aplikacja kontrolerska ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie kontrolera do wykonywania i nadzorowania czynności kontrolnych.”,
- d) uchyla się ust. 6;
- 49) w art. 68a w ust. 2 wyrazy „ust. 1 i 6” zastępuje się wyrazami „ust. 1 i 5 zdanie pierwsze”;
- 50) art. 69 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 69. Dyrektorzy i wicedyrektorzy biur oraz inni pracownicy administracyjni i obsługi są zatrudniani na podstawie umowy o pracę.”;
- 51) dodaje się art. 69a—69g w brzmieniu:
- „Art. 69a. 1. Nabór kandydatów na stanowiska kontrolerów, o których mowa w art. 66a pkt 3—9, odbywa się w drodze otwartego i konkurencyjnego postępowania kwalifikacyjnego.
2. O przeprowadzeniu naboru decyduje Prezes Najwyższej Izby Kontroli.
- Art. 69b. 1. Ogłoszenie o naborze upublicznia się, w szczególności przez umieszczenie w miejscu powszechnie dostępnym we wszystkich jednostkach organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli, a także przez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Ogłoszenie o naborze powinno zawierać:
- 1) określenie stanowiska, którego nabór dotyczy;
 - 2) zakres zadań wykonywanych na stanowisku i wymagania związane ze stanowiskiem, zgodne z jego opisem, ze wskazaniem, które z nich są niezbędne, a które dodatkowe;
 - 3) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 4) termin i miejsce składania dokumentów.
3. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia udostępnienia tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.
4. Informacje dotyczące kandydatów, w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze, są jawne.
- Art. 69c. 1. Listę osób zakwalifikowanych do pracy w wyniku naboru udostępnia się w sposób, o którym mowa w art. 69b ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia naboru.
2. Informację o wyniku naboru udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej przez okres co najmniej 3 miesięcy.
- Art. 69d. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania naboru, w tym sposób sprawdzenia i oceny wiedzy oraz kwalifikacji kandydatów; treść zarządzenia udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej.
- Art. 69e. 1. Stanowiska, o których mowa w art. 66a pkt 1 i 2, są obsadzone w drodze konkursu. O przeprowadzeniu konkursu decyduje Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

2. O stanowiska, o których mowa w art. 66a pkt 1 i 2, mogą ubiegać się mianowani kontrolerzy, którzy spełniają wymagania określone w ogłoszeniu o konkursie, a w przypadku stanowisk, o których mowa w art. 66a pkt 1, dodatkowo:

- 1) przez okres co najmniej 5 lat poprzedzających konkurs byli pracownikami Najwyższej Izby Kontroli lub
- 2) przez okres co najmniej 5 lat wykonywali lub nadzorowali czynności kontrolne jako pracownicy komórek kontroli w innej jednostce sektora finansów publicznych i w tym czasie oraz w okresie co najmniej 5 lat bezpośrednio poprzedzających konkurs nie wchodzili w skład organów partii politycznych reprezentujących partie polityczne na zewnątrz lub uprawnionych do zaciągania zobowiązań.

Przepis art. 69b stosuje się odpowiednio.

3. Po rozstrzygnięciu konkursu Prezes Najwyższej Izby Kontroli mianuje na stanowisko, o którym mowa w art. 66a pkt 1 i 2, na okres 5 lat.
4. Wraz z upływem 5 lat od dnia mianowania na stanowisko, o którym mowa w art. 66a pkt 1 i 2, Prezes Najwyższej Izby Kontroli mianuje osobę zajmującą to stanowisko, na stanowisko, o którym mowa w art. 66a pkt 4, w kontrolnej jednostce organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w tej samej miejscowości, w której znajduje się siedziba kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której zajmowała dotychczasowe stanowisko.

Art. 69f. 1. W celu przeprowadzenia konkursu, o którym mowa w art. 69e ust. 1, Prezes Najwyższej Izby Kontroli powołuje komisję konkursową.

2. W toku konkursu sprawdzeniu podlega wiedza niezbędna do wykonywania zadań na stanowisku, na które przeprowadzany jest konkurs, predyspozycje i umiejętności kierownicze; art. 69c stosuje się odpowiednio.

Art. 69g. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 69e ust. 1, w tym skład, organizację komisji konkursowej oraz sposób sprawdzenia i oceny umiejętności osób ubiegających się o stanowiska, o których mowa w art. 66a pkt 1 i 2; treść zarządzenia udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

52) w art. 70:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy mianowaniu kontroler składa przed Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ślubowanie następującej treści:

„Ślubuję służyć Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać porządku prawnego, wykonywać obowiązki pracownika Najwyższej Izby Kontroli sumiennie, bezstronnie, zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą.”.

Ślubowanie może być również złożone z dodaniem słów: „Tak mi dopomóż Bóg”.”,

- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Złożenie ślubowania kontroler potwierdza podpisem.”,

- c) w ust. 2 w pkt 1 wyraz „pracownika” zastępuje się wyrazem „kontrolera”;

53) art. 73 i 74 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. 1. Informacje, które pracownik Najwyższej Izby Kontroli uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych stanowią tajemnicę kontrolerską, z zastrzeżeniem art. 10.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy kontrolerskiej ma również członek Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1, w zakresie informacji, jakie uzyskał w wyniku rozpatrywania zastrzeżeń.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu zatrudnienia lub upływie albo wygaśnięciu kadencji członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

4. Od obowiązku zachowania tajemnicy kontrolerskiej może zwolnić Prezes Najwyższej Izby Kontroli albo sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

Art. 74. 1. Kontroler nie może być członkiem partii politycznej ani publicznie manifestować poglądów politycznych.

2. Kontrolerowi ubiegającemu się o mandat posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego, radnego lub o funkcję wójta, burmistrza lub prezydenta miasta udziela się urlopu bezpłatnego na czas kampanii wyborczej.

3. Ze stanowiskiem kontrolera nie można łączyć mandatu posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego.

4. Stosunek pracy z kontrolerem wygasa w skutek wyboru na posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego.”;

54) art. 76 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 76. 1. Mianowany kontroler podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym nie rzadziej niż raz na 3 lata.
2. Oceny kwalifikacyjnej dokonuje na piśmie przełożony mianowanego kontrolera; ocenę kwalifikacyjną przełożony doręcza kontrolerowi za potwierdzeniem odbioru.
 3. Ocena kwalifikacyjna wymaga pisemnego uzasadnienia.
 4. Przedmiotem oceny kwalifikacyjnej jest sposób wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 71, w okresie, którego dotyczy ocena.
 5. Przedmiotem oceny kwalifikacyjnej kontrolerów, o których mowa w art. 66a pkt 1 i 2, jest dodatkowo ocena ich przydatności do pracy na zajmowanym stanowisku.
 6. Od okresowych ocen kwalifikacyjnych zwolnieni są mianowani kontrolerzy:
 - 1) w okresie wypowiedzenia stosunku pracy;
 - 2) którym brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku i stażu pracy wymaganych do nabycia prawa do emerytury.
 7. W przypadku otrzymania przez mianowanego kontrolera negatywnej oceny kwalifikacyjnej, ponowną ocenę przeprowadza się nie wcześniej niż 6 miesięcy i nie później niż 12 miesięcy od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 2.”;

55) dodaje się art. 76a i 76b w brzmieniu:

- „Art. 76a. 1. Mianowany kontroler może odwołać się od negatywnej oceny kwalifikacyjnej do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w terminie 14 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w art. 76 ust. 2; odwołanie na piśmie wnosi się za pośrednictwem przełożonego, który dokonał oceny.
2. W przypadku uchybienia terminu do wniesienia odwołania pozostawia się je bez rozpoznania, o czym informuje się na piśmie składającego odwołanie. Postanowienie w tej sprawie wydaje Prezes Najwyższej Izby Kontroli.
 3. Po rozpoznaniu odwołania Prezes Najwyższej Izby Kontroli wydaje decyzję, w której zatwierdza ocenę kwalifikacyjną albo dokonuje zmiany tej oceny.
 4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, okres, za który dokonuje się oceny oraz tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych i rozpatrywania odwołań od ocen kwalifikacyjnych.

Art. 76b. Od decyzji, o której mowa w art. 76a ust. 3, zatwierdzającej ocenę negatywną, mianowanemu kontrolerowi służy skarga do sądu administracyjnego.”;

56) art. 77 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 77. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi, może przenieść kontrolera do innej kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli.
2. Przeniesienie kontrolera do kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w miejscowości innej niż siedziba kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której wykonuje pracę, sprawującego samodzielnie opiekę nad dzieckiem w wieku do piętnastu lat lub będącego kobietą w ciąży, możliwe jest tylko za zgodą tego kontrolera.
 3. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane do pracy zgodnej z kwalifikacjami kontrolera i z wynagrodzeniem nie niższym, niż dotychczas pobierane. Przeniesienie na okres dłuższy niż 6 miesięcy i częściej niż raz na 2 lata wymaga zgody tego kontrolera.
 4. W przypadku przeniesienia kontrolera do kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w miejscowości innej niż siedziba kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której wykonuje pracę, przysługują mu uprawnienia na zasadach określonych w przepisach dotyczących urzędników służby cywilnej.”;

57) w art. 78 w ust. 2 wyraz „Pracownikowi” zastępuje się wyrazem „Kontrolerowi”;

58) art. 79 i 80 otrzymują brzmienie:

„Art. 79. Kontrolerowi zatrudnionemu w Najwyższej Izbie Kontroli na stanowisku określonym w art. 66a przez okres nie krótszy niż 10 lat przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 6 dni roboczych, a po 20 latach pracy — w wymiarze 12 dni roboczych.

Art. 80. 1. Kontrolerowi zatrudnionemu w Najwyższej Izbie Kontroli na stanowisku określonym w art. 66a przez okres nie krótszy niż 5 lat może być przyznany, co najwyżej dwukrotnie w okresie zatrudnienia w Najwyższej Izbie Kontroli, płatny urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym łącznie 12 miesięcy, z wynagrodzeniem obliczonym tak jak za urlop wypoczynkowy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela Prezes Najwyższej Izby Kontroli, na wniosek kontrolera, umotywowany

opinią o stanie zdrowia wydaną przez komisję lekarską powołaną przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

3. Nie można dopuścić do pracy kontrolera, który korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia, bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku.
4. Kontrolerowi, który spełnia warunki do uzyskania świadczenia rehabilitacyjnego, przysługuje urlop dla poratowania zdrowia, na zasadach określonych w ust. 1–3.”;

59) w art. 81 ust. 2 i w art. 82 ust. 2 wyrazy „w przepisach o pracownikach urzędów państwowych” zastępuje się wyrazami „w przepisach o służbie cywilnej”;

60) art. 83–86 otrzymują brzmienie:

„Art. 83. 1. Pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli, z którym rozwiązano stosunek pracy z powodu nabycia prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy albo na skutek orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzykrotnego, a w przypadku stażu pracy powyżej 20 lat — sześciokrotnego wynagrodzenia, otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje pracownikowi, który w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę otrzymał odprawę na podstawie innych przepisów.
3. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracowni-

Art. 84. Pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 85. 1. Czas pracy w Najwyższej Izbie Kontroli nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

2. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których jest dopuszczalne przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę. Czas pracy w tych rozkładach nie może jednak przekraczać przeciętnie 40 go-

dzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz — bez ich zgody — do osób opiekujących się dziećmi do lat 8 oraz w innych przypadkach określonych w odrębnych przepisach.
4. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala Prezes Najwyższej Izby Kontroli. Dni tygodnia niebędących dniami pracy w Najwyższej Izbie Kontroli nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.
5. Kontroler może być w uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na dobro kontroli, zatrudniony poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.
6. Kontrolerowi, który na polecenie przełożonego wykonuje pracę poza normalnymi godzinami pracy w porze nocnej lub w dni wolne od pracy przysługuje czas wolny.

Art. 86. 1. Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, z wyjątkiem Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesów, dyrektora generalnego oraz dyrektorów i wicedyrektorów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli, mają prawo zrzeszania się w związkach zawodowych.

2. Kontrolerzy, o których mowa w art. 66a pkt 3–9, mogą należeć do związku zawodowego zrzeszającego wyłącznie pracowników Najwyższej Izby Kontroli. W Najwyższej Izbie Kontroli może działać tylko jeden związek zawodowy zrzeszający pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym.”;

61) uchyla się art. 89 i 90;

62) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. 1. Mianowany kontroler zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych w razie tymczasowego aresztowania do czasu wygaśnięcia stosunku pracy.

2. Wynagrodzenie mianowanego kontrolera w okresie tymczasowego aresztowania ulega ograniczeniu do połowy. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, mianowanemu kontrolerowi wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Nie wypłaca się pozostałej części wynagrodzenia, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone warunkowo lub na podstawie amnestii, a mianowany kontroler w przepisany trybie nie domagał się rehabilitacji.”;

63) dodaje się art. 91a w brzmieniu:

„Art. 91a. 1. Stosunek pracy z mianowanym kontrolerem wygasa wskutek:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 3) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania albo odbywania kary pozbawienia wolności;
- 4) uprawomocnienia się wyroku skazującego za przestępstwo umyślne;
- 5) uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu karą dyscyplinarną wydalenia z pracy w Najwyższej Izbie Kontroli;
- 6) wyboru na posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego.

2. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy z powodu tymczasowego aresztowania stosuje się odpowiednio art. 66 § 2 i 3 Kodeksu pracy.

3. Wygaśnięcie stosunku pracy z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2–5, stwierdza Prezes Najwyższej Izby Kontroli.”;

64) w art. 92 uchyla się ust. 1;

65) w art. 92 ust. 2–3, art. 93 ust. 1 i 3 oraz w art. 95 użyte w różnym przypadku wyrazy „pracownik mianowany” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „mianowany kontroler”;

66) w art. 93:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwukrotnej, następującej po sobie, negatywnej oceny kwalifikacyjnej,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosunek pracy z mianowanym kontrolerem można rozwiązać za wypowiedzeniem w razie:

- 1) osiągnięcia wieku 65 lat i stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) likwidacji kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli lub reorganizacji tej jednostki, jeżeli przeniesienie kontrolera za jego zgodą do innej kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli nie jest możliwe; rozwiązanie stosunku pracy z tej przyczyny wywołuje skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej z powodu likwidacji urzędu.”;

67) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Art. 94. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym kontrolerem może nastąpić:

- 1) w drodze porozumienia stron;
- 2) za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonany przez kontrolera.”;

68) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. Od decyzji Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w sprawach o przeniesienie mianowanego kontrolera do kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w miejscowości innej niż siedziba kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której mianowany kontroler wykonuje pracę, oraz w sprawach, o których mowa w art. 92 i 93, mianowanemu kontrolerowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”;

69) dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Odpowiedzialność dyscyplinarna mianowanych kontrolerów

Art. 97a. 1. Mianowany kontroler ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia polegające na naruszeniu obowiązków pracownika Najwyższej Izby Kontroli lub uchybieniu godności stanowiska.

2. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z pozbawieniem możliwości podwyższania wynagrodzenia i awansowania na wyższe stanowisko służbowe przez okres do 2 lat;
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego nie więcej niż o 20 % przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) wydalenie z pracy w Najwyższej Izbie Kontroli.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania przez dyrektora właściwej kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli lub Prezesa Najwyższej Izby Kontroli wiadomości o popełnionym przewinieniu; nie można wszcząć postępowania ani wydać orzeczenia o ukaraniu po upływie 3 lat od popełnienia przewinienia. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przewidziano to w przepisach Kodeksu karnego.

4. W sprawach dyscyplinarnych orzekają, na zasadzie niezawisłości, Komisja Dyscyplinarna i Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, powoływane przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli na okres 3 lat, spośród mianowanych kontrolerów dających rękojmię należytego wykonywania obowiązków członka komisji.
 5. Komisje, o których mowa w ust. 4, rozstrzygają samodzielnie zagadnienia faktyczne oraz prawne. Komisje są związane prawomocnym orzeczeniem sądu stwierdzającym winę obwinionego.
 6. Obwiniony może ustanowić obrońcę. Z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej obrońcą może być mianowany kontroler albo adwokat.
 7. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zawiesić mianowanego kontrolera w czynnościach służbowych na okres do zakończenia postępowania, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy. W szczególnie uzasadnionych wypadkach okres zawieszenia może być wydłużony do 12 miesięcy. W okresie zawieszenia mianowany kontroler zachowuje prawo do wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących na podstawie stosunku pracy.
 8. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Najwyższa Izba Kontroli.
- Art. 97b. 1. Za mniejszej wagi naruszenie obowiązków pracownika Najwyższej Izby Kontroli lub uchybienie godności stanowiska dyrektora właściwej kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, a w odniesieniu do dyrektora kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli — Prezes Najwyższej Izby Kontroli, może ukarać mianowanego kontrolera upomnieniem na piśmie.
2. Mianowany kontroler może wnieść sprzeciw do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w ciągu 7 dni od doręczenia mu upomnienia na piśmie.
 3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, Prezes Najwyższej Izby Kontroli wydaje polecenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
 4. W przypadku niewniesienia sprzeciwu, odpis pisma o ukaraniu składa się do akt osobowych mianowanego kontrolera.
 5. Upomnienie, o którym mowa w ust. 1, ulega zatarciu po upływie roku od dnia doręczenia mianowanemu kontrolerowi pisma o ukaraniu. Na wniosek mianowanego kontrolera Prezes Najwyższej Izby Kontroli może wyrazić zgodę na skrócenie tego terminu.
- Art. 97c. 1. W razie uzyskania wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli wyznacza rzecznika dyscyplinarnego spośród mianowanych kontrolerów mających wykształcenie prawnicze i poleca mu wszczęcie i przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego.
2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może w każdym czasie wydać rzecznikowi dyscyplinarnemu polecenie umorzenia postępowania dyscyplinarnego, a w postępowaniu przed komisjami, o których mowa w art. 97a ust. 4 — polecenie cofnięcia wniosku o ukaranie.
 3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może w toku postępowania dyscyplinarnego wyznaczyć nowego rzecznika dyscyplinarnego w miejsce dotychczasowego.
- Art. 97d. 1. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie dyscyplinarne wydając postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.
2. Odpis postanowienia doręcza się obwinionemu, dyrektorowi kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której obwiniony jest zatrudniony oraz dyrektorowi jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli właściwej w sprawach osobowych, a w przypadku gdy obwinionym jest dyrektor kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, również Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.
 3. W toku postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności niezbędne do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, zbierając i utrwalając dowody, w szczególności: zeznania świadków, opinie biegłych, wyjaśnienia obwinionego, dokumenty i oświadczenia.
 4. Jeżeli dowody zebrane przez rzecznika dyscyplinarnego dostatecznie uzasadniają, że obwiniony popełnił czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne rzecznik dyscyplinarny sporządza postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je obwinionemu, przyjmuje od niego wyjaśnienia, a przed zakończeniem prowadzonego przez siebie postępowania dyscyplinarnego, zapoznaje obwinionego z zebranymi w sprawie dowodami i sporządza z tej czynności protokół. Protokół podpisuje rzecznik dyscyplinarny i obwiniony.

5. Po wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 4, rzecznik dyscyplinarny przedkłada Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli materiały postępowania dyscyplinarnego wraz z wnioskiem o ukaranie lub postanowieniem o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.
- Art. 97e. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli zatwierdza wniosek o ukaranie lub postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego; przepis art. 97d ust. 2 stosuje się odpowiednio.
2. Rzecznik dyscyplinarny kieruje do Komisji Dyscyplinarnej wnioski o ukaranie wraz z materiałami postępowania, doręcza obwinionemu odpis wniosku o ukaranie oraz informuje go o prawie do ustanowienia obrońcy, chyba że obrońca został ustanowiony wcześniej.
3. Po otrzymaniu odpisu wniosku o ukaranie obwiniony i jego obrońca mogą w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania składać do Komisji Dyscyplinarnej wnioski dowodowe.
- Art. 97f. 1. Jeżeli przeciwko obwinionemu wszczęto postępowanie karne o ten sam czyn, który jest przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, albo gdy zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, rzecznik dyscyplinarny, a w postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną lub Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną — przewodniczący zespołu orzekającego, może zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub ustania długotrwałej przeszkody; postanowienie rzecznika dyscyplinarnego doręcza się obwinionemu i obrońcy, a postanowienie przewodniczącego zespołu orzekającego także rzecznikowi dyscyplinarnemu.
2. W czasie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego nie biegnie przedawnienie karalności, o którym mowa w art. 97a ust. 3.
3. Zawieszony postępowanie dyscyplinarne może być w każdej chwili podjęte.
- Art. 97g. 1. Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje sprawę w trzyosobowych zespołach orzekających.
2. Rozprawa jest jawna dla osób wchodzących w skład Kolegium Najwyższej Izby Kontroli oraz dla mianowanych kontrolerów.
3. W uzasadnionych przypadkach można wyłączyć jawność całości albo części rozprawy.
- Art. 97h. 1. Obecność rzecznika dyscyplinarnego na rozprawie jest obowiązkowa.
2. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy; niestawiennictwo obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.
3. Nie wstrzymuje rozpoznania sprawy nieobecność obwinionego na rozprawie, jeżeli obwiniony nie stawiał się na rozprawie co najmniej trzykrotnie, a z jego zachowania wynika, że celowo uchyla się od udziału w rozprawie, dążąc w szczególności do przedawnienia orzekania w danej sprawie. W takiej sytuacji przewodniczący zespołu orzekającego wyznacza obwinionemu obrońcę spośród mianowanych kontrolerów.
4. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół. Protokolantem może być wyłącznie mianowany kontroler.
- Art. 97i. 1. Komisja Dyscyplinarna, po przeprowadzeniu rozprawy i odbyciu narady, wydaje orzeczenie o:
- 1) ukaraniu;
 - 2) uniewinnieniu;
 - 3) umorzeniu postępowania.
2. Orzeczenie o umorzeniu postępowania Komisja Dyscyplinarna może wydać także na posiedzeniu niejawnym.
3. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę za wszystkie przewinienia łącznie.
- Art. 97j. 1. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po zakończeniu rozprawy i po odbyciu narady. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie zespołu orzekającego.
2. W wyjątkowych wypadkach można odroczyć wydanie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego informuje obwinionego, obrońcę i rzecznika dyscyplinarnego, bezpośrednio po ogłoszeniu postanowienia o odroczeniu wydania orzeczenia.
3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący zespołu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.
- Art. 97k. 1. Orzeczenie wymaga pisemnego uzasadnienia. Uzasadnienie sporządza i podpisuje przewodniczący zespołu orzekającego.
2. Orzeczenie na piśmie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu oraz obrońcy w ciągu 14 dni od dnia jego ogłoszenia lub wydania na posiedzeniu niejawnym.

- Art. 97l. 1. Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu oraz jego obrońcy służy odwołanie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.
2. Odwołanie składa się za pośrednictwem przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.
3. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania jeżeli zostało wniesione po upływie terminu lub przez osobę nieuprawnioną.
4. Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej może przywrócić termin do wniesienia odwołania, gdy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnoszącego odwołanie; wniosek o przywrócenie terminu należy złożyć w ciągu 7 dni do dnia ustania przeszkody z jednoczesnym wniesieniem odwołania.
5. Na postanowienie o przywróceniu terminu, odmowie przyjęcia odwołania oraz odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania, rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu i jego obrońcy służy zażalenie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.
- Art. 97m. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna umarza postępowanie odwoławcze w razie:
- 1) wniesienia odwołania przez osobę nieuprawnioną;
 - 2) bezzasadnego przywrócenia terminu do wniesienia odwołania;
 - 3) skutecznego cofnięcia odwołania.
2. Postanowienie o umorzeniu postępowania odwoławczego może zostać wydane także na posiedzeniu niejawnym.
3. Postanowienie o umorzeniu postępowania odwoławczego powoduje uprawomocnienie się orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej.
- Art. 97n. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, po przeprowadzeniu rozprawy, utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie, uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie albo przekazuje sprawę Komisji Dyscyplinarnej do ponownego rozpatrzenia w innym składzie.
2. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może orzec karę surowszą od orzeczonej przez Komisję Dyscyplinarną tylko wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone na niekorzyść obwinionego.
3. W postępowaniu przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed Komisją Dyscyplinarną.
4. Prawomocne orzeczenie przekazuje się Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.
5. Od orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej obwinionemu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
- Art. 97o. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia dołącza się do akt osobowych ukaranego.
2. Kary dyscyplinarne określone w art. 97a ust. 2 pkt 1—4 ulegają zatarciu po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu. Na wniosek ukaranego Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zarządzić skrócenie tego okresu do 2 lat.
3. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarnej mianowany kontroler, o którym mowa w art. 97a ust. 1, zostanie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin 3 lat, o którym mowa w ust. 2, liczy się od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ponownym ukaraniu.
4. W przypadku orzeczenia kary dyscyplinarnej określonej w art. 97a ust. 2 pkt 5 ukarany, po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu, może wystąpić do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o zatarcie kary.
5. W wypadku zatarcia kary dyscyplinarnej, odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych mianowanego kontrolera podlega zniszczeniu.
- Art. 97p. W toku postępowania dyscyplinarnego, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.
- Art. 97q. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi w drodze zarządzenia organizację, skład oraz tryb powoływania komisji, o których mowa w art. 97a ust. 4.”;
- 70) art. 98 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 98. Kto osobie uprawnionej do kontroli, o której mowa w niniejszej ustawie, lub osobie przybranej jej do pomocy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, w szczególności przez nieprzedstawienie do kontroli dokumentów lub materiałów, nie informuje bądź niezgodnie z prawdą informuje o wykonaniu wniosków pokontrolnych,
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”.
- Art. 2.** Do postępowań kontrolnych niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy sporządzeniem wystąpienia pokontrolnego, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 3. 1. Do czasu powołania komisji dyscyplinarnych na podstawie art. 97q ustawy zmienianej w art. 1, do organizacji, składu oraz trybu powoływania komisji dyscyplinarnych stosuje się dotychczasowe przepisy.

2. Do postępowań dyscyplinarnych niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 4. Do kontrolera sprawującego w dniu wejścia w życie ustawy mandat posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego lub radnego przepisu art. 74 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do końca kadencji, na którą został wybrany.

Art. 5. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy wygasa stosunek pracy wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli.

2. Dotychczasowi wiceprezesi Najwyższej Izby Kontroli pełnią obowiązki do czasu powołania nowych wiceprezesów, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. 1. Stosunek pracy z dyrektorem i wicedyrektorem kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie spełnia wymagań określonych w art. 68 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1 pozostaje w mocy.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli na wniosek pracownika, o którym mowa w ust. 1, kieruje go do odbycia aplikacji kontrolerskiej.

Art. 7. Dyrektor i wicedyrektor kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, zajmujący stanowisko w dniu 1 stycznia 2013 r. pozostaje na dotychczasowym stanowisku do czasu rozstrzygnięcia konkursu, o którym mowa w art. 69e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 8. Doradcy Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, o których mowa w art. 66 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stają się radcami Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w rozumieniu przepisu art. 66a pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

Art. 9. 1. Stosunek pracy nawiązany na podstawie mianowania z pracownikiem zatrudnionym w kontrolnej jednostce organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, który nie spełnia wymogu określonego w art. 68 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1 i nie złożył wniosku o skierowanie na aplikację kontrolerską, pozostaje w mocy przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, stosunek pracy przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony; Prezes Najwyższej Izby Kontroli wskazuje biuro, w którym pracownik ma wykonywać pracę.

Art. 10. 1. Stosunek pracy nawiązany na podstawie mianowania z pracownikiem jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli wykonującej zadania w zakresie organizacji i obsługi funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli pozostaje w mocy przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1 i 4.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli na wniosek pracownika, o którym mowa w ust. 1, spełniającego wymóg określony w art. 68 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, mianuje go na stanowisko wymienione w art. 66a pkt 3–9 ustawy zmienianej w art. 1, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli mianuje pracownika, o którym mowa w ust. 1, niespełniającego wymogu określonego w art. 68 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, na stanowisko wymienione w art. 66a pkt 3–9 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiadające jego wiedzy i kwalifikacjom, na czas potrzebny do ukończenia aplikacji kontrolerskiej, jeżeli pracownik złożył wniosek o skierowanie na aplikację kontrolerską; art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Stosunek pracy nawiązany na podstawie mianowania z pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, jeżeli pracownik nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 2 albo wniosku o skierowanie na aplikację kontrolerską.

Art. 11. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, na wniosek mianowanego pracownika niespełniającego wymogu określonego w art. 68 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, skieruje go do odbycia aplikacji kontrolerskiej.

2. Stosunek pracy z pracownikiem kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli pozostaje w mocy jeżeli pracownik ukończy aplikację kontrolerską w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Pracownika, o którym mowa w art. 10 ust. 1, który ukończył aplikację kontrolerską w terminie wskazanym w ust. 2, Prezes Najwyższej Izby Kontroli mianuje na stanowisko wymienione w art. 66a pkt 3–9 ustawy zmienianej w art. 1, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

4. W przypadku nieukończenia aplikacji kontrolerskiej w terminie, o którym mowa w ust. 2, stosunek pracy ulega rozwiązaniu za wypowiedzeniem.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 2, art. 65, art. 68 ust. 7, art. 76 ust. 4, art. 89 ust. 8 i art. 97 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 2, art. 65, art. 68 ust. 7, art. 76a ust. 4, art. 97 i art. 97q ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Pierwszy audyt zewnętrzny, o którym mowa w art. 7a ustawy zmienianej w art. 1, zostanie przeprowadzony w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Audytem tym objęty zostanie okres trzech lat poprzedzających zlecenie audytu.

Art. 14. Przepisy art. 69e—69g ustawy zmienianej w art. 1 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 19—44, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*